

[Christmas Møller.]

er saa forfærdelig vanskeligt at regne ud, hvad Aarsagen er til, at man fører dette saa stærkt frem. Jeg spørger derfor — thi det har vi Grund til at ønske Klarhed over i Dag —: er det ikke stadig den samlede Rigsdags, er det ikke stadig det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Opfattelse, at Kronen skal holdes i Paritet med Sterling? Og er det ikke det ærede Medlems Opfattelse, at vor økonomiske Politik skal indrettes derefter? Thi nu siger det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal jo, at vi maa have fri Valutahandel. Og jeg har set, at det ærede Medlem Hr. Duborg ved Møder rundt om i Landet har sagt: Efter mit Skøn er fri Valutahandel stærkt paakrævet, da vi kun ved en aaben Konstatning af Kronens virkelige Værdi faar Mulighed for en Tilpasning af de offentlige Udgifter og Produktionsomkostningerne. Og naar man nu husker, at det ærede Medlem Hr. Duborg for ikke saa forfærdelig længe siden mente, at vi skulde have en Shilling-Krone — og med det Kendskab, man har til det ærede Medlem Hr. Duborg, kunde man jo tænke sig, at han vilde længere ned —, maa jeg spørge — og det er et berettiget Spørgsmaal at stille —: Er Meningen da ikke den, at vi skal holde den Valutakurs, som hidtil er holdt her i Landet?

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal kan heroverfor sige: ja, men det sagde jeg jo. Men hele den Argumentation, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal anvender, er mig ikke klar, og jeg tror, det er nødvendigt for Offentligheden at faa Klarhed; der er nemlig i det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Argumenter og i hans Anvendelse af de Oplysninger, vi har faaet, efter min Opfattelse saa overmaade meget urigtigt, at det, hvis det blev staaende, kunde give Anledning til den Tro, at det virkelig her i Landet er helt anderledes end i andre Lande.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sammenligner vore Forhold med Norges, Sveriges og Englands. Jeg tror, vi i denne Forbindelse kan lade England ude af Betragtning; England, som det mægtige Rige og den mægtigste Kreditnation i Verden, har en Valuta, hvis Stilling begribeligvis ikke kan sammenlignes med, hvad den danske Krone kunde komme ud for, hvis Kræfter paa den ene eller den anden Maade vilde gribe den. Men er det rigtigt, som det siges, at Forholdene i Norge og Sverige er frie?

Det er jo helt urigtigt. De Oplysninger, der foreligger for os, siger lige det modsatte.

I Nationalbankens Skrivelse af 15. Marts hedder det:

„Det kan da ogsaa hævdes, at denne Form for Importbegrænsning i Virkeligheden, om end ikke i legale Former, har fundet Sted baade i Norge og Sverige.“ I Norge og Sverige, som aldeles ikke har den Størrelse af Handelsbalance som vi, har man paa andre Maader lignende Indgreb som vi. Nationalbanken skriver, at det er vanskeligt at dokumentere, at de tre Lande er nogenlunde ens stillet, men det er fuldkommen klart, at baade Norges Banks og Sveriges Riksbanks Ansættelse af Kursen er nominelle Kurser.

Og i det Øjeblik vi gik over til det, man kalder den frie Valutahandel, vil jeg gerne have Lov til at spørge — for det gælder om at forstaa det, thi ved at benytte Ordet „fri Valutahandel“ vækkes der en Forventning om, at man derved paa en ganske anden Maade faar det rigtige Billede frem af det økonomiske Liv og af Kursen her i Landet —: Er det saa Meningen, at den fremmede Valuta skal hjemføres? Jeg gaar ud fra, at dette er Meningen, thi i det Øjeblik, den fremmede Valuta ikke skal hjemføres, falder hele Bygningen. Men jeg spørger det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal: *Hvorledes* skal den hjemføres? *Hvorledes* kan den fremmede Valuta overhovedet hjemføres paa nogen som helst anden Maade end ved at gaa over i danske Kroner? Ja, der kan hjemføres nogle Sterlingsedler og Marksedler, som overfor den Million Pund Sterling, det drejer sig om ugentlig, ingen Rolle spiller.

Derfor spørger jeg det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal: *Hvorledes* kan den frie Valuta, hvis den skal hjemføres, hvad jeg gaar ud fra, hjemføres paa nogen som helst anden Maade end ved, at den trækkes hjem og indsættes i danske Banker og derefter gaar videre?

Jo, siger man saa, vi skal have den frie Valutahandel og den frie Notering. Jeg kunde forstaa det Standpunkt, hvis man straks havde stillet sig paa det og sagt: All right, det Standpunkt maa man tage her i Landet. Men paa dette Tidspunkt, hvorledes er saa Stillingen? Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens Tal paa 200 Mill. Kr. passer, det maa det ærede Medlem svare for. Men Stillingen er den, at vi endnu har betydelige gamle Krav paa fremmed Valuta stammende fra Vareindførsel fra før 1. Februar. Vi har udstedt Valutaattester, og Valutaattest-Ordningen skal stadig bestaa, i betydeligt